

Červenec 2021

„Bud' dobré myslí, dcero. Tvá víra tě zachránila.“ (Mt 9,22)

Ježíš je na cestě, obklopený davem. Jeden zoufalý otec ho prosí, aby k němu zašel poskytnout pomoc jeho umírající dceři. Cestou se odehraje ještě jedno setkání: mezi lidmi se protlačí žena, která trpí dlouhá léta krvácením. Je to zdravotní stav s vážnými důsledky, poněvadž ji mimo jiné nutí k omezování rodinných a společenských vztahů. Žena Ježíše neosloví, nemluví, pouze se k němu zezadu přiblíží a odváží se dotknout střípce jeho šatů. Má velmi jasnou představu: „Jestli se dotknu jen jeho šatů, budu uzdravena.“

A Ježíš se otočí, podívá se na ni a ujistí ji, že ji její víra zachránila. Dostala nejen fyzické zdraví, ale setkala se i s Boží láskou v Ježíšově pohledu.

„Bud' dobré myslí, dcero. Tvá víra tě zachránila.“

Tato událost z Matoušova evangelia otevírá i před námi nečekané obzory. Bůh nám jde stále vstříc, ale čeká také na naši iniciativu, abychom setkání s ním nepromeškali. Naše cesta víry, ačkoli je nerovná a posetá chybami, slabostmi a zklamáními, má velkou hodnotu. On je Pánem pravého Života, chce ho vylít na nás všechny, na své dcery a syny, kteří mají v jeho očích důstojnost, již nemohou žádné okolnosti zničit. Proto i nám dnes Ježíš říká:

„Bud' dobré myslí, dcero. Tvá víra tě zachránila.“

K prožívání tohoto Slova života nám může pomoci to, co napsala Chiara Lubichová při rozjímání právě nad tímto úryvkem evangelia: „Ve víře člověk jasně dokazuje, že se nespolehá sám na sebe, ale svěruje se Tomu, kdo je silnější než on.“

(...) Ježíš oslovuje uzdravenou ženu ‚dcero‘, aby jí ukázal, co jí skutečně chce dát - nejen dar pro její tělo, ale Boží život, který ji může zcela obnovit. Ježíš totiž koná zázraky proto, aby byla přijata spása, kterou přináší, odpuštění a Otcův dar, jímž je Ježíš sám a jenž tím, že se s člověkem spojuje, ho proměňuje. (...) Jak tedy toto Boží slovo žít? Projevovat Bohu v naléhavých potřebách celou svoji důvěru. Tento postoj z nás samozřejmě neodnímá naši zodpovědnost, nezabavuje nás povinnosti udělat celou svou část. (...) Ale naše víra může být vystavena zkoušce. Vidíme to právě u této trpící ženy, která dokáže překonat překážku davu, tísňícího se mezi ní a Mistrem. (...) Musíme tedy mít víru, ale takovou víru, která nepochybuje ve zkoušce. A musíme Ježíšovi ukazovat, že jsme pochopili ohromný dar, který nám přinesl, dar Božího života. Být mu za něj vděční. A odpovídat na něj.“¹

„Bud' dobré myslí, dcero. Tvá víra tě zachránila.“

Tato jistota nám umožňuje také přinášet záchranu, „dotýkat se“ s něhou trpících, potřebných, těch, kdo prožívají temnotu a jsou dezorientovaní.

Tak tomu bylo i s jednou venezuelskou matkou, která našla odvahu odpustit: „Když jsem zoufale hledala pomoc, dostala jsem se na jedno setkání nad evangeliem a tam jsem slyšela komentář k Ježíšovým větám: ‚Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny‘², ‚Milujte své nepřátele‘³. Jak jsem mohla odpustit vrahovi svého syna? Ale semínko bylo zaseto a nakonec převládlo rozhodnutí odpustit. Teď si mohu skutečně říkat ‚Boží dcera‘. Nedávno jsem byla pozvaná na konfrontaci se synovým vrahem, který byl dopaden. Bylo to tvrdé, ale zasáhla Boží milost. V mém srdci nebyla nenávist ani nevraživost, ale jen velký soucit a záměr svěřovat ho Božímu milosrdenství.“

Letizia Magri

---

¹ Ch. Lubichová, Slovo života na červenec 1997, taktéž v Parole di Vita, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma, 2017), str. 583-585.

² Mt 5,9.

³ Lk 6,35.